

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 823/95

av den 10 april 1995

om införandet av en tillfällig antidumpningstull på import av dinatriumkarbonat med ursprung i USA

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (¹), senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (²), särskilt artikel 11 i denna,

efter samråd inom Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EEG) nr 3337/84 (³) införde rådet en slutlig antidumpningstull på viss import av dinatriumkarbonat med ursprung i USA. Två företag erbjöd prisåtaganden som accepterades genom kommissionens förordning (EEG) nr 2253/84 (⁴).
- (2) Genom kommissionens beslut 90/507/EEG (⁵) avslutades omprövningen av de antidumpningsåtgärder som hade trätt i kraft 1984 avseende natriumkarbonat med ursprung i USA, eftersom USA:s marknadsandel vid den tidpunkten var obetydlig trots att det konstaterades att de amerikanska producenterna hade dumpat priserna med upp till 12,8 %.
- (3) I juni 1993 mottog kommissionen ett klagomål som på gemenskapsproducenternas vägnar ingivits av European Chemical Industry Council (CEFIC), som representerar ca 85 % av gemenskapsproduktionen av natriumkarbonat. Klagomålet innehöll bevis på att import av den aktuella produkten med

ursprung i USA dumpades och vållade skada. Dessa bevis ansågs tillräckliga för att motivera att ett förfarande inleddes.

Genom ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (⁶) i augusti 1993 tillkännagav kommissionen att ett antidumpningsförfarande hade inletts avseende import till gemenskapen av natriumkarbonat med ursprung i USA.

- (4) Kommissionen lämnade en officiell underrättelse till de producenter, exportörer och importörer som den visste var berörda, samt till företrädarna för exportländerna och de klagande. Direkt berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och att begära en utfrågning.
- (5) Exportörerna och de klagande gemenskapsproducenterna lämnade sina synpunkter skriftligen. Även ett antal importörer ingav sina synpunkter. Några av dessa parter begärde och beviljades utfrågningar.
- (6) Med stöd av artikel 7.6 i förordning (EEG) nr 2423/88 begärde en exportör ett möte med företrädare för gemenskapsindustrin. Inget möte hölls emellertid eftersom övriga berörda parter inte ville delta i ett sådant möte.
- (7) Kommissionen inhämtade och kontrollerade all information som den ansåg vara nödvändig för att preliminärt fastställa förekomsten av dumpning och skada, och utförde undersökningar i följande företags lokaler:

a) *Klagande gemenskapsproducenter*

Förenade kungariket:

– Brunner Mond & Co Ltd, Northwich

Belgien:

– Solvay SA, Bryssel

Nederländerna:

– Akzo Chemicals BV, Amersfoort

Frankrike:

– Solvay SA, Paris

– Rhône Poulenc SA, Courbevoie

(¹) EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

(²) EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10.

(³) EGT nr L 311, 29.11.1984, s. 26.

(⁴) EGT nr L 206, 2.8.1984, s. 15.

(⁵) EGT nr L 283, 16.10.1990, s. 38.

(⁶) EGT nr C 213, 6.8.1993, s. 12.

Tyskland:

- Chemische Fabrik Kalk GmbH, Köln
- Matthes & Weber GmbH, Duisburg
- Solvay Alkali GmbH, Solingen

Italien:

- Solvay SA, Milano

Portugal:

- Solvay Produtos Quimicos SA Portugal, Lissabon

Spanien:

- Solvay SA Spanien, Barcelona

b) Amerikanska producenter/exportörer:

- FMC, Philadelphia PA
- Asahi Glass (AG) Soda Corporation NY
- General Chemical (Soda Ash) Partners, Parsippany NJ
- North American Chemical Company (NACC), Overland-Park KS
- Texasgulf Soda Ash Inc., Raleigh NC
- Rhône-Poulenc of Wyoming Basic Chemicals Co, Shelton CT
- Solvay Minerals Inc., Houston TX

c) Anknutna importörer

Belgien:

- Solvay BAP, Bryssel

Nederländerna:

- Asahi Glass Europe B.V., Amsterdam

Spanien:

- FMC Foret SA, Barcelona

Förenade kungariket:

- General Chemical (GB) Ltd, Knutsford

Frankrike:

- Rhône Poulenc SA, Courbevoie

d) Ej anknutna importörer och grossister

Belgien:

- Zeebrugge Shipping and Bunkering Co N.V., Zeebrugge

Frankrike:

- Groupe BSN Emballages, Paris
- Saint Gobain SA, Paris

Tyskland:

- Megachem GmbH & Co KG, Hamburg
- Helm AG, Hamburg

- (8) Dumpningsundersökningen omfattade perioden från och med den 1 januari 1992 till och med den 30 juni 1993.

B. PRODUKT

1. Produkten

- (9) Den undersökta produkten är dinatriumkarbonat (soda), som karakteriseras av huvudbeståndsdelen Na_2CO_3 (anhydronatriumkarbonat) och som hänförs till KN-nummer 2836 20 00. Produkten används huvudsakligen inom följande industrier: glasindustrin, stålindustrin, kemisk industri, tvättmedelsindustrin, pappers- och massaindustrin, livsmedelsindustrin och vattenbehandlingsindustrin.

- (10) I Europa framställs dinatriumkarbonat av kalksten, natriumklorid och ammoniak genom en kapital- och energikrävande process som patenterades av Solvay 1865 och som kallas "den syntetiska soda-processen" i motsats till den amerikanska "naturliga sodaprocessen". I USA framställs soda genom rening av tronasalt, ett mineral som finns i praktiskt taget outtömliga naturfyndigheter, huvudsakligen belägna i Wyoming.

2. Likadan produkt

- (11) De ovan beskrivna processerna ger emellertid samma slutresultat och de produkter som erhålls liknar varandra i alla avseenden vad beträffar fysiska och tekniska egenskaper, liksom potentiella användningsområden.

Följaktligen är de produkter som importeras till gemenskapen från USA och de produkter som produceras och säljs inom gemenskapen likadana produkter.

C. DUMPING

1. Normalvärde

- (12) Kommissionen undersökte först om varje amerikansk producents försäljningsvolym på den inhemska marknaden uppgick till 5 % av den produktvolym som exporterades till gemenskapen, vilket konsekvent har ansetts vara den minsta representativa volymen för jämförelse. Sex av de sju amerikanska företag som samarbetade sålde betydligt större volymer på den inhemska marknaden än detta gränsvärde på 5 % av exporten, även om kommissionen fann att dessa företag under referensperioden hade sålt betydande produktkvantiteter (mellan 30 och 60 % av volymen) till priser som understeg tillverkningskostnaden såsom denna definieras i artikel 2.3 b ii i förordning (EEG) nr 2423/88. Tillverkningskostnaden fastställdes enligt den metod som beskrivs i punkt 15 i ingressen, beaktandemeningen oräknad. Försäljningen av dessa kvantiteter ansågs inte ha skett inom ramen för normal handel och, i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 2423/88, beaktades den därför inte.

(13) Normalvärdet fastställdes således på grundval av den lönsamma försäljningen på den inhemska marknaden, efter det att alla rabatter och avdrag som hade direkt samband med ifrågasvarande försäljning dragits av från försäljningspriserna, i enlighet med artikel 2.3 a i förordning (EEG) nr 2423/88.

(14) För en exportör uppgick inte försäljningsvolymen på den inhemska marknaden inom ramen för normal handel till gränsvärdet på 5 % av den produktvolym som exporterats till gemenskapen, eftersom merparten av försäljningen avsåg anknuta företag.

(15) Normalvärdet för detta företag har därför beräknats i enlighet med artikel 2.3 b ii i förordning (EEG) nr 2423/88. Normalvärdet beräknades på grundval av de fasta och variabla råvaru- och framställningskostnaderna för den produkt som exporteras till gemenskapen samt ett skäligt belopp för försäljning, administration och andra allmänna kostnader (FAA) och en skälig vinstmarginal.

FAA och vinst beräknades på grundval av andra företags genomsnittliga siffror för inhemsk försäljning av den aktuella produkten. Den genomsnittliga vinsten, baserad på den lönsamma försäljningen, uppgick till 10 %.

2. Exportpriser

(16) I de fall produkterna såldes direkt till oberoende importörer inom gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas för de produkter som såldes för export till gemenskapen.

(17) I de fall exportprodukterna såldes till anknutna importörer inom gemenskapen konstruerades exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88, på grundval av priset vid återförsäljningen till den första oberoende köparen, justerat för att beakta alla de kostnader som uppstår mellan import och återförsäljning samt med en vinstmarginal på 5 %, vilket ansågs skäligt mot bakgrund av de uppgifter om den aktuella sektorn som kommissionen hade tillgång till.

3. Jämförelse

(18) Normalvärdet jämfördes med exportpriserna för varje enskild transaktion fritt fabriken och i samma handelsled. I enlighet med artikel 2.9 och 2.10 i förordning (EEG) nr 2423/88 beaktade kommissionen, där det var motiverat, de skillnader som direkt påverkade priset jämförbarhet, som vissa försäljningskostnader, särskilt kreditvillkor, transport-, försäkring- och hanteringskostnader, förpackningskostnader och därtill knutna omkostnader.

4. Dumpningsmarginal

(19) Jämförelsen visade att dumpning förekom och att dumpningsmarginalerna motsvarar det belopp med vilket det fastställda normalvärdet överstiger priset vid export till gemenskapen.

(20) De vägda medeltalen för dumpningsmarginalerna för de berörda företagen, anpassade till gemenskapens cif-priser vid gränsen exklusive tull, är följande:

— Asahi Glass Soda Corporation:	10,5 %
— FMC:	14,3 %
— General Chemical Partners:	8,1 %
— NACC:	10,2 %
— Rhône-Polenc of Wyoming:	13,9 %
— Solvay Minerals Inc.:	9,7 %
— Texasgulf Soda Ash Inc.:	0,1 %

(21) När det gäller företag som vägrade att samarbeta vid undersökningen eller inte lämnade tillfredsställande svar på kommissionens frågeformulär, ansåg kommissionen att dumping skulle fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88. Kommissionen ansåg att de rimligaste tillgängliga uppgifterna i detta sammanhang var de uppgifter som kommissionen hade kontrollerat i samband med undersökningen och, eftersom kommissionen inte hade skäl att anta att de samarbetsovilliga företagen skulle ha tillämpat dumpning på lägre nivåer än den högsta konstaterade nivån och för att inte belöna bristande samarbetsvilja, ansåg kommissionen att det var lämpligt att fastställa en marginal på 14,3 % för dessa företag.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(22) Vissa amerikanska exportörer och företrädarna för den största förädlingsindustrin inom gemenskapen, glasindustrin, anförde att två av de klagande företagen var anknutna till de amerikanska exportörerna och själva hade importerat amerikansk soda under undersökningsperioden och hävdade att dessa företag, mot bakgrund av artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 därför inte borde anses tillhöra gemenskapsindustrin.

(23) I detta sammanhang bör det påpekas att bestämmelserna i artikel 4.5 inte föreskriver att producenter som är anknutna till de exportörer eller producenter som själva importerar de produkter som påstås vara dumpade skall uteslutas automatiskt, utan snarare ålägger gemenskapsinstitutionerna skyldigheten att från fall till fall undersöka om det i denna situation är motiverat att utesluta någon producent.

- (24) Följaktligen övervägde kommissionen frågan om dessa två gemenskapsproducenter endast kompletterade sin gemenskapsproduktion med en biverksamhet baserad på import eller om de var importörer med relativt begränsad kompletterande produktion inom gemenskapen. Detta synsätt är förenligt med domstolens senaste praxis med avseende på definitionen av "gemenskapsindustri".
- (25) Kommissionen undersökte förhållandet mellan de kvantiteter som producerades inom gemenskapen och de importerade kvantiteterna. På grundval av de fakta som fastställdes i undersökningen, konstaterades att de två gemenskapsproducenter som är anknutna till exportörer och som själva importerar från USA, importerar relativt små kvantiteter (i det ena fallet motsvarade denna import 10 % av den produktion som gemenskapsproducenten sålde inom gemenskapen och i det andra fallet mindre än 1 %). En av gemenskapsproducenterna, som hade köpt upp en amerikansk producent år 1992, var dessutom tvungen att fullgöra befintliga avtal och importen från detta företag upphörde 1993. Den andra producenten importerar huvudsakligen för egen förbrukning.
- (26) Under dessa omständigheter kan slutsatsen dras att de två berörda gemenskapsproducenterna, som båda har sitt säte inom gemenskapen där den kommersiella policyn formuleras och utländska investeringar planeras som en normal utveckling av den kommersiella verksamheten, inte huvudsakligen verkade som importörer, utan fortsatte att ha sodatillverkning som sin huvudsakliga verksamhet. Med tanke på de relativt små importerade kvantiteterna kan dessa producenter inte anses ha varit skyddade mot effekterna av dumpning på grund av import.
- (27) Mot bakgrund av ovanstående ansågs att det inte fanns någon grund för att utesluta någon av de klagande producenterna från definitionen av gemenskapsindustri.

E. SKADA

1. Gemenskapens sodaförbrukning

- (28) Gemenskapens sodaförbrukning (baserad på svaren på frågeformulären och på Eurostats data) har under de senaste åren sjunkit från 6 242 000 ton år 1990 till 5 963 000 ton år 1992 och 2 840 000 ton under första hälften av 1993, på grund av konjunkturnedgången, som i synnerhet påverkade glasindu-

strin (som är den största förädlaren av soda), och den ökade glasåtervinningen.

2. Exportörers beteende på gemenskapsmarknaden

a) Importvolym och marknadsandel

- (29) Volymen av import med ursprung i USA ökade betydligt, från 52 000 ton år 1990 till 272 000 ton år 1991, 578 000 ton år 1992 och 235 000 ton under första hälften av 1993, vilket motsvarar en ökning av marknadsandelen från 0,8 % år 1990 till 4,4 % år 1991, 9,7 % år 1992 och 8,3 % under första hälften av 1993. Denna utveckling står i skarp kontrast till gemenskapsindustrins försäljning och marknadsandelar (se punkt 32 och 33, i ingressen, beaktandemeningen oräknad).

b) Priser på import från USA

- (30) Gemenskapsindustrins priser jämfördes under undersökningsperioden med de berörda exportörernas priser på grundval av försäljningen av natriumkarbonat i samma handelsled på de viktigaste gemenskapsmarknaderna. Prisberäkningarna avser de faktiska priserna på cif-nivå, alla tullar inkluderade.

Jämförelsen visade på upp till 15 % underprismarginaler på gemenskapsmarknaden för exportpolymer från USA. Underprissättning var ett konsekvent drag under hela undersökningsperioden, även om gemenskapsproducenternas priser från slutet av 1992 till slutet av undersökningsperioden sjönk med i genomsnitt ca 10 % till följd av anpassningen till de pressade priserna.

3. Situationen för gemenskapens sodaindustri

a) Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (31) Gemenskapens produktion av soda sjönk från nära 6,8 miljoner ton år 1990 till 5,9 miljoner ton år 1992 och 2,9 miljoner ton under första hälften av 1993. Trots att produktionskapaciteten sjönk från 7,3 miljoner ton år 1990 till 6,9 miljoner ton år 1993, sjönk utnyttjandegraden från 93 % år 1990 till 81 % år 1993. Med tanke på de fasta kostnadernas betydelse inom sodaproduktionen, hade denna sänkning negativa effekter på lönsamheten (se punkt 35 i ingressen, beaktandemeningen oräknad).

b) Försäljningsvolym och marknadsandel

- (32) Den kvantitet soda som gemenskapsproducenter sålde inom gemenskapen sjönk från 6 miljoner ton år 1990 till 5,1 miljoner ton år 1992 och 2,5 miljoner ton under första hälften av 1993.

- (33) Mellan 1990 och 1993 utvecklades gemenskapsindustrins marknadsandel på följande sätt: 96 % år 1990, 92 % år 1991, 85 % år 1992 och 88 % under första hälften av 1993. Den relativa återhämtningen under 1993 måste ses mot bakgrund av den stadigt sjunkande försäljningen av gemenskapsprodukter på EU-marknaden.

c) *Prisutveckling*

- (34) Gemenskapsproducenternas priser, som var stabila under 1990 och 1991, sjönk under undersökningsperioden, särskilt från och med 1993, med i genomsnitt ca 10 %.

d) *Vinster*

- (35) Gemenskapsproducenternas ekonomiska situation har försämrats kraftigt, från vinst år 1990 till förlust under första hälften av 1993. På basis av ett vägt medeltal utvecklades situationen från 13 % vinst år 1990 till 10 % vinst år 1991, 3,5 % vinst år 1992 och 4,7 % förlust år 1993.

e) *Sysselsättning och investering*

- (36) Sodaindustrin är inte arbetskraftsintensiv. Sysselsättningen har emellertid sjunkit stadigt sedan 1991.
- (37) Investeringsnivån är fortfarande betydande eftersom den syntetiska processen för sodaproduktion kräver fortlöpande utbyte av maskiner och anläggningar. Dessutom krävs nya och kostsamma investeringar för att följa den stränga miljölagstiftningen. För att gemenskapsproducenterna skall kunna konkurrera i denna kapitalintensiva industri är det nödvändigt med stordriftsproduktion, hög grad av kapacitetsutnyttjande och en betydande avkastning på investeringarna. Även om de flesta fabriker uppfyller kriteriet på stordriftsproduktion, drabbades alla av sänkt kapacitetsutnyttjande (se punkt 31 i ingressen, beaktandemeningen oräknad) trots att kapaciteten sjönk stadigt. I Tyskland och i Belgien lade tre mindre produktionsenheter ned produktionen under 1993.

4. Skadans omfång

- (38) Företrädarna för en förädlingsindustri, nämligen glasindustrins "Comité Permanent des Industries du Verre de la Communauté Économique Européenne" (CPIV), ifrågasatte bedömningen av skadan med avseende på nationella marknader och hävdade att kraftiga variationer i olika företags

resultat beroende på deras lokalisering inom gemenskapen innebär att skadan inte fördelades lika över hela gemenskapsindustrin, utan att skadan måste bedömas på regional basis.

- (39) Kommissionen kan inte godta detta argument. Ovanstående konstateranden ifråga om skadan avser hela den klagande gemenskapsindustrin, dvs. 90 % av gemenskapsproduktionen. Även om skillnader i olika gemenskapsproducenters resultat kunde konstateras, drabbades alla av den negativa utveckling som beskrivits ovan. Under dessa omständigheter är det nödvändigt att slutsatserna om skadan grundas på gemenskapsmarknaden som helhet. En regional bedömning av skadan skulle endast vara möjlig på de villkor som avses i artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88, vilka i detta fall inte är uppfyllda.

5. Slutsats

- (40) Under dessa omständigheter dras slutsatsen att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88, huvudsakligen i form av en minskad marknadsandel, försämrade ekonomiska resultat och minskad sysselsättning.

Den nuvarande situationen har också tvingat gemenskapsproducenterna att skära ned produktionen och produktionskapaciteten och i vissa fall att lägga ned fabriker.

6. Orsaker till skadan

6.1. Orsakssamband mellan dumpad import och skada

- (41) Gemenskapsmarknaden för soda är en öppen och priskänslig marknad. I sin undersökning av huruvida dumpning var orsaken till den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin, fann kommissionen att ökningen av dumpad sodaimport från USA sammanföll med en betydande förlust av marknadsandelar och försämrad lönsamhet för gemenskapsindustrin. Urholkningen av priserna på gemenskapsmarknaden sammanföll också med den amerikanska importens underprissättning.
- (42) I detta sammanhang konstaterar kommissionen att de amerikanska exportörerna har ett uppenbart intresse av att stärka sin ställning inom gemenskapen genom aktiv priskonkurrens. Som förklaras i punkt 12 i ingressen, beaktandemeningen oräk-

nad, är endast en del av den inhemska amerikanska marknaden lönsam. Till följd av en stagnerande inhemska konsumtion, finns nu betydande kvantiteter disponibla för export. Till följd av uppbyggnaden av nya produktionsanläggningar i Kina och Sydafrika, har USA emellertid i stort sett förlorat dessa traditionella exportmarknaderna och möter ökad kinesisk konkurrens i Fjärran Östern.

6.2. Effekterna av andra faktorer

- (43) Vissa exportörer och företrädarna för den största förädlingsindustrin, glasindustrin, hävdade att den skada som gemenskapsindustrin vållats inte berodde på import med ursprung i USA utan på flera andra faktorer: den ökade konkurrensen mellan gemenskapsproducenter till följd av kommissionens beslut 91/297/EEG, 91/298/EEG, 91/299/EEG, 91/300/EEG och 91/301/EEG⁽¹⁾, avseende förfaranden vid tillämpning av artiklarna 85 och 86 i Romfördraget om att beivra diskriminerande praxis, bristande effektivitet hos gemenskapens sodaproducenter, effekterna av konjunkturbedgången, den ökade användningen av krossglas i kombination med det faktum att soda ersätts med kaustiksoda, import från central- och östeuropeiska länder samt effekterna av dollarns svängningar under undersökningsperioden. Det hävdades också att dumpningen skulle betraktas som en unik och övergående företeelse eftersom den hade varit nödvändig för att möjliggöra etablering av de amerikanska producenterna som alternativa leverantörer på lång sikt.

6.2.1. Kommissionens beslut i december 1990 om att beivra den diskriminerande praxis som utövas av vissa sodaproducenter inom gemenskapen

- (44) Genom besluten av den 19 december 1990 bötfällde kommissionen tre av gemenskapens sodaproducenter till följd av överträdelse av artiklarna 85 och 86 i Romfördraget. Kommissionen fann att det förekom marknadsdelningsavtal i syfte att begränsa konkurrensen samt utbytesavtal och konkurrensbegränsande rabatter, som t. ex. systemet med s. k. top slice-rabatter. Enligt amerikanska sodaexportörer och glasindustrin ledde dessa beslut till en omstrukturering av gemenskapens sodaindustri, vilken påverkade både priser och volymer. När mekanismer som hållit priserna uppe försvann, frigjordes konkurrenskrafter.

- (45) För att bedöma effekten av besluten i december 1990 i samband med föreliggande antidumpningsundersökning, är det nödvändigt att analysera prisutvecklingen på gemenskapsmarknaden för soda liksom utvecklingen av handeln inom gemenskapen sedan den tidpunkten.

Denna analys visar att besluten i december 1990 inte omedelbart följdes av sänkningar av det genomsnittliga sodapriset inom gemenskapen: i genomsnitt förblev priserna stabila mellan 1990 och 1992. Ett viktigt skäl kan vara att användarnas marknad är koncentrerad till ett fåtal stora glasproducenter som har en stark förhandlingsposition. Den normala praxisen att förhandla om priser på årsbasis kan åtminstone delvis förklara varför priserna inte sjönk under 1991, men inte varför priserna låg kvar på samma nivå under 1992. I början av 1993 sjönk emellertid priserna betydligt (10 %) och denna sänkning sammanföll med den stora ökningen av importen från USA under 1992 och första hälften av 1993, till priser som låg under gemenskapsproducenternas priser (se punkt 30 i ingressen, beaktandemeningen oräknad). Effekten av ett sådant prissättningsbeteende på en varumarknad måste vara betydande.

Det är osannolikt att den plötsliga och betydande prissänkning som inträffade i början av 1993 uteslutande kan hänföras till besluten i december 1990. Mellan 1990 och undersökningsperioden ökade handeln med gemenskapsproducerad soda mellan medlemsstaterna⁽²⁾ i mycket liten grad. De olika gemenskapsaktörernas inbördes ställning på de nationella marknaderna var i stort sett oförändrad. I synnerhet inträffade praktiskt taget inga förändringar alls när det gäller handelsmönstret mellan Förenade kungariket och kontinenten.

De flesta av gemenskapens sodaproducenter marknadsförde sin produkt i flera medlemsstater. I statistiken för perioden från och med 1990 till och med slutet av undersökningsperioden 1993 går det inte att urskilja någon trend som visar på en ökning av det antal ton som var föremål för "export" inom gemenskapen. På grund av produktens art och de höga kostnaderna för landtransport härstammar de flesta inhemska försäljningarna från lokal produktion.

⁽²⁾ Eurostat-siffror för handeln inom gemenskapen skiljer inte mellan soda med ursprung inom gemenskapen och soda med ursprung i tredje land och ger därför inte någon relevant indikation i detta avseende.

⁽¹⁾ EGT nr L 152, 15.6.1991.

I jämförelse med importen förlorade emellertid alla gemenskapsproducenter, inklusive de företag som inte berördes av besluten i december 1990, försäljningsvolymerna inom gemenskapen, med undantag för ett företag vars försäljning förblev relativt stabil under perioden från och med 1990 till och med första hälften av 1993 till följd av att en stor del av dess sodaproduktion användes till egen förbrukning.

Vad beträffar s.k. top slice-rabatter innebar detta system att vissa viktiga kunder fick ytterligare rabatter på de sista 10 % av sina sodaköp. Avsikten med dessa rabatter var att säkerställa att en kund köpte de flesta eller alla kvantiteter han behövde från den aktuella leverantören, men de tillämpades i praktiken endast på några få köpare på vissa marknader. De kvantiteter som omfattades av sådana rabatter var måttliga. En amerikansk producent och glasindustrin hävdade att den amerikanska exporten endast ersatte de kvantiteter som tidigare sålts enligt detta rabattsystem. Den betydande ökningen av importen av amerikansk soda inträffade emellertid även på marknader där top slice-rabatter inte tillämpades. Importen översteg vid de försäljningsvolymerna som omfattades av sådana rabatter och påverkade alla gemenskapsproducenter negativt, inklusive dem som aldrig hade använt detta system. Kommissionen ansåg därför att detta system inte kunde uppväga dumpningens roll som orsak till den konstaterade skadan.

- (46) Vidare undersöktes huruvida effekterna av ökad konkurrens mellan gemenskapsproducenter och vissa producenters påstådda ineffektivitet hade bidragit till den skada som vållats övriga sodaproducenter inom gemenskapen. Besluten i december 1990 borde normalt ha gynnat de gemenskapsproducenter som inte berördes av dessa beslut, dvs. de leverantörer som på lång sikt utgjorde alternativ till de producenter som dömdes till böter. Emellertid var fallet det motsatta. Efter 1992 försämrades dessa företags ställning i samma utsträckning som de företag som berördes av böterna.

Under dessa omständigheter förefaller det som om de svårigheter som gemenskapens sodaindustri drabbats av inte uteslutande kan hänföras till effekterna av besluten i december 1990.

6.2.2. Den allmänna konjunkturnedgången

- (47) Det är naturligtvis sannolikt att den nedgång med 4,5 % som noterades i gemenskapens sodaförbrukning mellan 1990 och 1992, och med ytterligare 5,4 % mellan 1992 och första halvåret 1993, har påverkat den ekonomiska situationen för gemenskapens producenter (se punkt 35 i ingressen, beaktandemeningen oräknad).

Denna minskade efterfrågan berodde på den allmänna konjunkturnedgången och vissa andra faktorer, t. ex. den ökade användningen av krossglas inom glasindustrin, utvecklingen av flaskor och burkar som framställs av mindre mängd glas (lättglas) samt sammanbrottet från 1990 på marknaden i det tidigare Östtyskland, där gemenskapens producenter var aktiva.

- (48) Även om denna utveckling helt klart har bidragit till gemenskapsproducenternas minskade försäljning, kan den inte förklara den ökade marknadsandel som amerikansk soda har vunnit på bekostnad av gemenskapsindustrin. Faktum är att gemenskapsindustrins minskade marknadsandel inom sodasektorn exakt återspeglas av de amerikanska sodaproducenternas ökade marknadsandel. Om gemenskapsindustrins nedgång uteslutande skulle vara följderna av den ogynnsamma utvecklingen av de allmänna ekonomiska förhållandena, skulle importen från USA inte ha kunnat förbli opåverkad.

6.2.3 Import från andra länder än USA

- (49) Kommissionen övervägde vidare frågan om huruvida importen från andra länder kan ha bidragit till den skada som har vållats gemenskapsindustrin.

I detta avseende har marknadsandelen för importen från andra länder, bl. a. Polen, Rumänien, Bulgarien, det forna Tjeckoslovakien och det forna Jugoslavien, endast ökat blygsamt (från 2,6 % 1990 – med en topp på 4,3 % 1992 – till ungefär 3 % första halvåret 1993). Till följd av de ekonomiska svårigheterna efter de politiska förändringar som har ägt rum i dessa länder, från 1990 har deras inhemska producenter skurit ned sin sodaproduktion avsevärt och exporten till gemenskapen har ökat endast obetydligt. Denna ökning kan inte anses ha haft någon mätbar effekt på gemenskapens industri.

6.2.4 Kaustiksoda som ersättning för soda

- (50) Effekten av att soda ersattes med kaustiksoda har nämnts som en bidragande orsak till att marknadsituationen har försämrats. Under undersökningsperioden låg emellertid priset för kaustiksoda högre än priset för soda, och soda ersattes aldrig med kaustiksoda.

6.2.5 Svängningar i växelkurserna

- (51) Svängningar i växelkurserna påverkade inte de priser som de amerikanska exportörerna tog ut inom gemenskapen. Dessa priser sänktes fortlöpande, även under långa perioder då den amerikanska dollarn skrevs upp i förhållande till gemenskapens valutor.

6.2.6 Produktiviteten hos gemenskapens sodaproducenter

- (52) Både glasindustrin och vissa exportörer ifrågasatte produktiviteten inom gemenskapens sodaindustri.

Syntetisk produktion inom gemenskapen är kostsammare än produktion i USA. Om man inräknar kostnaden för transport av amerikansk soda till gemenskapen blir prisdifferensen emellertid betydligt mindre än den underprissättning som de amerikanska exportörerna tillämpade under undersökningsperioden.

6.2.7 Påståendet att de amerikanska sodaexportörernas dumpning är av tillfällig art

- (53) Den aktuella och den tidigare undersökningen (se punkt 1 och 2 i ingressen, beaktandemeningen oräknad) av importen av amerikansk soda har visat att de amerikanska exportörernas dumpning på gemenskapsmarknaden, tvärt emot dessa exportörers bedyranden, inte varit av tillfällig art utan systematisk. Det konstaterades att dumpning har förekommit i betydande grad sedan 80-talet (1987 års åtgärder avbröts först 1990 på grund av den amerikanska importens låga marknadsandel, även om de amerikanska producenterna konstaterades ha tillämpat dumpning) och detta har bekräftats i den aktuella undersökningen.

6.3 Slutsatser

- (54) Utöver de faktorer som nämns ovan fann kommissionen inga ytterligare faktorer som skulle kunna förklara den skada som gemenskapens sodaindustri

har vållats. Ovan nämnda faktorer har haft en negativ inverkan på gemenskapsindustrin.

Enbart dessa faktorer kan dock inte förklara hela omfattningen av dess försvagade ställning i form av minskad marknadsandel till förmån för de amerikanska exportörerna samt minskad lönsamhet. Helt klart har den dumpade importen från USA förvärrat gemenskapsindustrins problem.

- (55) Följaktligen drar kommissionen slutsatsen att effekterna av den dumpade sodaimporten med ursprung i USA, sedda som en isolerad faktor, måste anses ha vållat gemenskapsindustrin betydande skada.

F. GEMENSKAPSINTRESSE

1. Allmänna överväganden

- (56) Själva syftet med antidumpningsåtgärder är att undanröja verkan av illojal handelspraxis och att återupprätta en sund konkurrens i gemenskapshandeln, vilket är grundläggande för gemenskapens allmänna intresse.

Vid undersökning av möjliga antidumpningsåtgärders effekt på konkurrensen i det aktuella fallet är det nödvändigt att beakta den omständigheten att gemenskapens sodaindustri fortfarande har en relativt hög marknadsandel. I detta sammanhang är det relevant att överväga följande:

- (57) Kommissionen konstaterar att införandet av antidumpningsåtgärder kan påverka de aktuella exportörernas prisnivåer inom gemenskapen och senare ha en viss inverkan på deras produkters relativa konkurrenskraft. Konkurrensen på gemenskapsmarknaden förväntas emellertid inte minska till följd av sådana åtgärder. Syftet med att avlägsna de illojala fördelar som vinnas genom dumpningsförfaranden är tvärtom att förhindra en nedgång i gemenskapsindustrin och därmed bidra till bibehållandet av ett stort antal sodaproducenter och t. o. m. till att stärka konkurrensen. Kommissionen är övertygad om att situationen för gemenskapsindustrin kommer att försämrats ytterligare om inte sådana åtgärder vidtas. Det bör i detta sammanhang noteras att flera belgiska och tyska producenter lade ned driften under 1993.

- (58) I detta sammanhang har exportörerna och förädlingsindustrin, huvudsakligen glasindustrin, i egenkap av de största förädlarna inom gemenskapen, hänvisat till kommissionens beslut i december 1990 enligt vilka viss handelspraxis som tillämpades av tillverkarna inom gemenskapen utgjorde illojal konkurrens (se punkt 44 i ingressen, beaktandemeningen oräknad).

De berörda tillverkarna anmodades emellertid att omedelbart upphöra med sådan praxis och tvingades bl. a. att ändra sin praxis gentemot vissa konkurrenter, både vad gäller marknadsdelning och prissättningsmetoder. Situationen övervakas dessutom av kommissionen. Därför kan det antas att normala konkurrensvillkor har återinförts inom gemenskapen och att gemenskapens sodaindustri nu är mer konkurrenskraftig och marknadsinriktad än den var före 1991. Följaktligen bör denna situation inte snedvridas genom illojal handelspraxis.

2. Berörda särintressen

- (59) Vidare har antidumpningsåtgärdernas effekter på soda som importerats från USA övervägts i samband med de särintressen som andra berörda parter än gemenskapsindustrin har, inklusive förädlingsindustrin och konsumenter.
- (60) CPIV, som representerar gemenskapens största förädlingsindustri, hävdade att införandet av importtullar på soda med ursprung i USA skulle äventyra glasindustrins lönsamhet och konkurrenskraft genom att hämma tillträdet till gemenskapsmarknaden för amerikanskt material. Glasindustrin har själv tvingats att bevittna kraftigt sjunkande priser för planglas och förpackningsglas och har till följd av detta gjort stora ansträngningar för att höja produktiviteten och skära ned kostnaderna. Denna industri önskar därför bibehålla en hög konkurrensvivå inom sodasektorn eftersom denna produkt, enligt CVIP, står för en betydande del av de totala tillverkningskostnaderna för glas.
- (61) När det gäller förädlingsindustrins intressen, dvs. glasproducenterna inom gemenskapen, måste eventuella kortsiktiga prismässiga fördelar ses mot bakgrund av den långsiktigare effekten av att inte bibehålla bredast möjliga leverantörsbas. Att inte införa antidumpningsåtgärder skulle faktiskt innebära ett potentiellt hot mot lönsamheten för gemenskapstillverkarna och risk för minskad konkurrens, vilket skulle leda till att vissa av dessa

tillverkare försvann och detta skulle vara till skada för förädlare inom gemenskapen.

- (62) Glasindustrin hävdade att, beroende på företag, har kostnaden för soda påverkat kostnaden för planglas med mellan 15 % och 20 %. Detta påstående styrktes inte med bevis. Vid undersökning av den effekt som antidumpningstullar på import av amerikansk soda kan ha på konkurrenskraften för gemenskapens glasindustri, som den största förädlingsindustrin, konstaterades att kostnaden för soda (parti efter återvinning) utgör högst ungefär 8 % av priset för ett ton glas. Detta betyder att prisökningen för glasprodukter till följd av de föreslagna åtgärderna skulle uppgå till högst 0,5 %, förutsatt att avgifterna inte skulle absorberas av amerikanska exportörer utan i sin helhet återspeglas i gemenskapsproducenternas försäljningspriser.

Dessa beräkningar är baserade på en enda produkttyp, nämligen oförädlad planglas som i genomsnitt utgör högst 20 % av en glastillverkares produktion. Om alla glasprodukter (oförädlade och förädlade) inräknas, skulle effekten på glaspriset bli mindre (i storleksordningen 0,3 %).

Under dessa omständigheter kan den extra kostnad som antidumpningstullarna utgör anses vara en försumbar faktor i glasindustrins globala ekonomi eller för slutkonsumenten av färdiga glasprodukter.

- (63) Dessutom har glasindustrin en avsevärd förhandlingsstyrka. Detta har understrukits i kommissionens beslut 74/292/EEG, 80/1334/EEG, 81/881/EEG, 84/388/EEG och 89/93/EEG avseende förfaranden vid tillämpning av artiklarna 85 och 86 i Romfördraget. Alla större glastillverkare tillhör grupper som opererar på världsmarknaden. Dessa grupper tenderar att i ökad utsträckning förhandla om sina köpeavtal på gemenskapsnivå eller till och med på världsmarknadsnivå.

Denna förhandlingsposition förstärks av det faktum att det idag finns reella alternativ till soda (bl. a. krossglas).

Enligt Eurostat har glasimporten till gemenskapen under några år oförändrat legat på en låg nivå. Detta innebär att glasproducenter inom gemenskapen kan räkna med endast en begränsad import från glastillverkare utanför gemenskapen till sina inhemska marknader och denna import påverkar inte prisnivån inom gemenskapen i någon större utsträckning. Glasindustrins ställning stärks vidare av det förhållandet att glas endast i obetydlig utsträckning kan ersättas med andra produkter.

(64) Förädlingsindustrin betraktar den amerikanska sodan som en sekundär, konkurrerande råmaterialkälla. Ingenting tyder på att amerikansk soda inte kan fortsätta att spela denna roll endast därför att den illojala prissättningen för denna soda upphör. Samtidigt bekräftade förädlingsindustrin sitt beroende av de stabila och snabba leveranserna som endast närbelägna sodatillverkningsenheter kan garantera. Det ligger inte i den industrins intresse att tillåta att tillgången till en sådan tillförlitlig leverantörskälla minskas ytterligare eller hotas av fortsatt dumpningspraxis.

(65) Följaktligen drar kommissionen den slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att låta gemenskapens sodaindusti förbli oskyddad mot denna illojala konkurrens och att gemenskapsintresset kräver att antidumpningsåtgärder vidtas.

G. INFÖRANDE AV TILLFÄLLIGA TULLAR

(66) En exportör och CPIV hävdade att det inte var nödvändigt att införa en tillfällig tull i detta fall eftersom importen från USA hade minskat efter undersökningsperioden och därför inte längre vållade gemenskapens sodaproducenter någon skada. De hävdade att, med stöd av artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2423/88, får en tillfällig tull införas endast om gemenskapsintressen gör det påkallat med ett ingripande för att hindra skada under förfarandets gång. Av dessa skäl skulle det inte finnas någon grund för att införa tillfälliga tullar.

I artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 2423/88 föreskrivs att kommissionen skall införa en tillfällig antidumpningstull om en preliminär undersökning har visat att dumpning förekommer, bevis framläggs för den därigenom vållade skadan och gemenskapsintressen gör det påkallat med ett ingripande för att hindra skada under förfarandets gång.

Enbart det faktum att den nuvarande nivån på den dumpade importen från USA kan ha sjunkit efter undersökningsperioden, innebär inte att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta tillfälliga åtgärder. Med tanke på exportörens uppträdande under föregående perioder förefaller det sannolikt att importen från USA skulle öka igen om förfarandet skulle fortsätta utan att sådana åtgärder vidtas. Följaktligen anser kommissionen att det är nödvändigt att vidta tillfälliga åtgärder.

H. TULL

(67) Tillfälliga antidumpningsåtgärder bör vidtas på ett sådant sätt att industrin kan få den rimliga lönsamhet som den har berövats genom effekterna av den dumpade importen, och därmed stoppa nedgången i försäljningen. I det aktuella fallet anses införandet av värdetullar vara det bästa sättet att uppnå detta resultat.

(68) För att beräkna den nödvändiga prishöjningen och fastställa om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen bör införas i enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88, jämförde kommissionen de genomsnittliga importpriserna fritt gemenskapens gräns för den dumpade produkten, exklusive tull, med motsvarande vägda genomsnittliga tillverkningskostnad för var och en av de klagande gemenskapsproducenterna, och lade till en vinstmarginal på 6 %. I samband med detta preliminära fastställande bedömdes denna vinstmarginal som rimlig i en situation med krympande efterfrågan på den aktuella produkten och ett absolut minimum för att garantera investeringar i industrin på lång sikt. Skillnaden mellan den genomsnittliga kostnaden och de genomsnittliga importpriserna har sedan uttryckts som en procentsats av priset fritt gemenskapens gräns, exklusive tull. Eftersom den härav följande procentsatsen, som uttrycker nivån på den skada som vållats, i vissa fall är lägre än dumpningsmarginalerna, bör antidumpningstullarna baseras på denna lägre nivå i enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88.

(69) Följaktligen bör följande tullar tas ut:

– Asahi Glass Soda, New York:	6,7 %
– FMC, Philadelphia:	14,3 %
– General Chemical, Parsippany:	8,1 %
– NACC, Overland Park:	9,4 %
– Rhône-Poulenc of Wyoming, Shelton:	5,4 %
– Solvay Minerals, Houston:	8,8 %
– Texasgulf, Raleigh:	0,0 %

(70) När det gäller amerikanska producenter som inte samarbetade vid undersökningen ansåg kommissionen att tullarna skulle fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88. Kommissionen ansåg att de mest rimliga uppgifterna var de som fastställdes under undersökningen och att det inte fanns skäl att tro att den skada som denna import

vällar skulle kunna undanröjas genom några tullar som är lägre än de högsta tullar som bedömdes vara nödvändiga. För att undvika tullbedrägeri och för att inte belöna producenter som inte har samarbetat, fann kommissionen det lämpligt att lägga på den högsta tull som hade beräknats, nämligen 14,3 %.

I. SLUTBESTÄMMELSE

- (71) För den sunda förvaltningens skull bör det fastställas en period inom vilken de berörda parterna skriftligen får inge sina synpunkter och begära utfrågning. Vidare bör det konstateras att alla slutsatser som dras vid tillämpning av denna förordning är preliminära och kan behöva omprövas i samband med en eventuell slutgiltig tull som kommissionen kan komma att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En tillfällig antidumpningstull införs på import av dinatriumkarbonat enligt KN-nummer 2836 20 00 med ursprung i USA.

2. Satsen för den tillfälliga antidumpningstullen skall vara 14,3 % netto, fritt gemenskapens gräns, före tull (Taric tilläggsnummer: 8826), utom för följande företag för vilka följande satser gäller:

- Asahi Glass (AG) Soda Corporation, 6,7 %
New York NY:
(Taric tilläggsnummer: 8820)

- General Chemical (Soda Ash) Partners, Parsippany NJ:
(Taric tilläggsnummer: 8821)
- North American Chemical Company 9,4 %
(NACC), Overland Park KS:
(Taric tilläggsnummer: 8822)
- Rhône-Poulenc of Wyoming Basic Chemicals Co., Shelton CT:
(Taric tilläggsnummer: 8823)
- Solvay Minerals Inc., Houston TX: 8,8 %
(Taric tilläggsnummer: 8824)

Tullen gäller inte produkter som framställs av och/eller exporterats av Texasgulf Soda Ash Inc., Raleigh NC (Taric tilläggsnummer: 8825).

3. De produkter som avses i punkt 1 får övergå till fri omsättning inom gemenskapen endast på villkor att en säkerhet ställs med ett belopp som är lika med beloppet för den tillfälliga tullen.

Artikel 2

Utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 7.4 b och c i förordning (EEG) nr 2423/88 kan berörda parter, senast en månad efter ikraftträdandet av denna förordning, skriftligen framföra sina synpunkter och begära att bli muntligen utfrågade av kommissionen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 april 1995.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande